

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 159/14
Luksemburg, 25 listopada 2014 r.

Wyrok w sprawie T-512/11
Ryanair Ltd / Komisja

Sąd stwierdził częściową nieważność decyzji Komisji uznającej, że zwolnienie pasażerów transferowych lub tranzytowych z zapłaty irlandzkiego podatku lotniskowego nie stanowiło pomocy państwa

Komisja powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające celem sprawdzenia, czy takie zwolnienie nie stanowiło pomocy państwa

Od dnia 30 marca 2009 r. linie lotnicze muszą płacić w Irlandii podatek akcyzowy zwany „podatkiem lotniskowym” („ATT”). Ów podatek powinien zostać zapłacony za „każdego pasażera lecącego samolotem z portu lotniczego” położonego w Irlandii.

Zgodnie z irlandzką ustawą podatkową, na podstawie której pobierany jest ATT, definicja terminu „pasażer” zwalnia pasażerów transferowych¹ lub tranzytowych² z zapłaty tego podatku.

W momencie wprowadzenia ATT, podatek ten był pobierany na podstawie odległości między portem lotniczym odlotu i portem lotniczym przylotu, a jego stawka wynosiła 2 EUR w przypadku lotu do miejsca przeznaczenia znajdującego się w maksymalnej odległości 300 km od portu lotniczego w Dublinie (Irlandia) oraz 10 EUR w pozostałych przypadkach. Po przeprowadzeniu dochodzenia przez Komisję, władze irlandzkie zmieniły z dniem 1 marca 2011 r. obowiązujące stawki, wprowadzając jednolitą stawkę mającą zastosowanie do wszystkich odlotów, mianowicie stawkę w wysokości 3 EUR niezależnie od przebytej odległości.

W lipcu 2009 r. Ryanair złożył skargę do Komisji, kwestionując pod wieloma względami ATT wprowadzony w Irlandii. Ryanair podniósł w szczególności, że niestosowanie ATT do pasażerów transferowych i tranzytowych stanowiło niegodną z prawem pomoc państwa na rzecz linii lotniczych Aer Lingus i Aer Arann, ponieważ wspomniane linie mają stosunkowo wysoki udział pasażerów i lotów spełniających te kryteria. Ryanair wskazał ponadto, że określona ryczałtowo kwota podatku stanowiła większą część ceny biletu dla przewoźników niskokosztowych niż dla tradycyjnych przewoźników lotniczych. Wreszcie Ryanair stwierdził, że niższa stawka podatku stosowana w zależności od przebytej odległości faworyzowała Aer Arann, zważywszy, że 50% pasażerów przewożonych przez tego przewoźnika podróżowało do portów lotniczych położonych w odległości mniejszej niż 300 km od portu lotniczego w Dublinie.

Decyzją z dnia 13 lipca 2011 r. Komisja stwierdziła w szczególności, że niestosowanie ATT do pasażerów transferowych lub tranzytowych nie stanowiło pomocy państwa, ponieważ środek ten nie był selektywny³ (zob. [komunikat prasowy](#) Komisji). Stwierdziwszy, że rozpatrywane zwolnienie

¹ Pasażer transferowy został zdefiniowany jako „pasażer, który przybywa lotem do danego portu lotniczego i który odlatuje z tego portu lotniczego lotem innym niż do portu lotniczego, w którym jego podróż rozpoczęła się, przy czym oba loty są przedmiotem tej samej rezerwacji, a czas między planowaną godziną przylotu do danego portu lotniczego i planowaną godziną odlotu z tego portu lotniczego nie przekracza sześciu godzin”.

² Ustawa irlandzka stanowi, że pasażerem tranzytowym jest „pasażer, który znajduje się na pokładzie statku powietrznego lądującego w porcie lotniczym w trakcie jego podróży i który kontynuuje tę podróż tym samym statkiem powietrznym”.

³ Komisja uznała natomiast, że stosowanie niższej stawki krajowej od dnia 30 marca 2009 r. do dnia 1 marca 2011 r. mogło stanowić pomoc państwa budzącą wątpliwości co do zgodności z rynkiem wewnętrznym. Stosowanie takiej stawki mogło bowiem przysporzyć niezgodnej z prawem korzyści w przypadku lotów krajowych w porównaniu z lotami międzynarodowymi. W konsekwencji Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające w przedmiocie tego ostatniego środka. Owo postępowanie zakończyło się wydaniem w dniu 25 lipca 2012 r. decyzji Komisji (zobacz

stanowi pomoc państwa, Ryanair wniósł do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji.

Ryanair podniósł w szczególności, że Komisja powinna była mieć „poważne wątpliwości” co do zgodności zwolnienia i że powinna ona była wszcząć w tym względzie formalne postępowanie wyjaśniające⁴. Ryanair stanął też na stanowisku, że Komisja niesłusznie uznała, iż zwolnienie nie było selektywne. Wreszcie Ryanair stwierdził, że cel zwolnienia jest obcy charakterowi systemu podatkowego i faworyzuje tradycyjnych przewoźników lotniczych.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji w zakresie, w jakim stwierdza ona, że niestosowanie irlandzkiego podatku lotniskowego do pasażerów transferowych i tranzytowych nie stanowi pomocy państwa.

Jeśli podczas wstępnego etapu badania środka państwowego Komisja napotyka poważne trudności, które budzą jej wątpliwości co do zgodności danego środka z rynkiem wewnętrznym, powinna ona wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające. **Sąd zbadał więc, czy w tym przypadku występowały okoliczności, które mogłyby stanowić poszlaki wskazujące, że Komisja napotkała takie trudności.**

W tym względzie Sąd stwierdził, po pierwsze, że czas trwania wstępnego etapu badania jest nadmierny i że brak jest okoliczności mogących go uzasadnić. Komisja wydała bowiem decyzję w dniu 13 lipca 2011 r. po zakończeniu wstępnego etapu badania rozpoczętego w dniu 21 lipca 2009 r., to jest w dniu przyjęcia skargi Ryanair, czyli prawie 24 miesiące wcześniej. **Takie terminy przekraczają okres przewidziany normalnie na przeprowadzenie pierwszego badania,** którego celem jest wyłącznie umożliwienie Komisji wyrobienia sobie wstępnej opinii w przedmiocie kwalifikacji środków poddanych jej ocenie i w przedmiocie ich zgodności z rynkiem wewnętrznym. Stanowi to więc poszlakę wskazującą, że Komisja napotkała poważne trudności podczas tego badania.

Po drugie Sąd zauważył, że badanie przeprowadzone przez Komisję jest niepełne i niewystarczające. Zdaniem Sądu, wynika to w szczególności z określonych niespójności w samej decyzji Komisji, jak i z niespójności między tą decyzją a treścią pisma władz irlandzkich, które skłoniło Komisję do zbadania zwolnienia. Owe niespójności pozwalają uznać, że gdy Komisja wydała decyzję, **nie dysponowała informacjami pozwalającymi jej na przeprowadzenie wystarczająco pełnej analizy selektywnego charakteru środka i na uznanie, że zasady stosowania zwolnienia nie budziły wątpliwości.**

Sąd stwierdził zatem, że szereg **obiektywnych i zgodnych poszlak** pozwala uznać, iż **Komisja powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające, aby sprawdzić brak selektywnego charakteru zwolnienia i stwierdzić ewentualnie brak pomocy państwa. Pozwoliłoby to Ryanair oraz innym zainteresowanym stronom na przedstawienie ich uwag w ramach tego postępowania.**

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

[komunikat prasowy](#) Komisji). W decyzji tej Komisja uznała, że rozpatrywany środek stanowił pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym. Aer Lingus i Ryanair znajdowały się wśród beneficjentów pomocy państwa. Te dwie linie lotnicze wniosły do Sądu skargi na tę decyzję (sprawy: [T-473/12](#) Aer Lingus/Komisja i [T-500/12](#) Ryanair/Komisja). Wyroki w tych sprawach zostaną ogłoszone w najbliższych miesiącach.

⁴ Ryanair wskazał w tym celu na następujące elementy: (i) nadmiernie długi i nierozsądny czas trwania wstępnego postępowania wyjaśniającego (blisko 24 miesiące); (ii) treść decyzji Komisji, która jest niespójna wewnętrznie i zawiera nieprawidłowości. Ryanair stwierdził w szczególności, że Komisja nie zdefiniowała zasad: generowania dochodów, zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu oraz neutralności podatkowej oraz błędnie je zastosowała.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎(+352) 4303 2793